

ЧУВАНЕ НА БОЖИЯ ГЛАС

Дейвид Уилкерсън
17 Октомври, 1988

Едно от най-големите благословения, което истинският вярващ притежава е чуването и познаването на Божия глас. Днес е възможно да чуваме Божият глас по същия точен и ясен начин, по който го чуваха Авраам и Мойсей - със същата яснота, с която го чуваха Самуил и Давид, така ясно, както го чуваха Павел и Петър, останалите апостоли, и Йоан на остров Патмос! Бог е обещал да направи гласа си за още един последен път ясно различим в тези последни дни. Той ни е дал обещание и предупреждение относно чуването на Неговия глас. Бог ще събере заедно светия, отделен остатък в духовния Сион и ще направи гласа си познат за тях. „Но пристъпихте до хълма Сион, до града на живия Бог, небесния Ерусалим, и при десетки хиляди тържествуващи ангели” (Евреи 12:22).

Бог изпраща това послание към всички, които са били призвани: Божият глас, който разтърсваше земята в предишните поколения ще бъде чут със сила в още едно последно разтърсване: „Чийто глас разтърси тогава земята, а сега той се обеща, казвайки: Още веднъж ще разтърся не само земята, но и небето (Евреи 12:26). Ето го Божието предупреждение към неговите святи, вярващи деца: „Внимавайте да не презрете тогава, който говори, защото ако ония не избягнаха наказанието като презряха тогава, който ги предупреждаваше на земята, то колко повече не ще избегнем ние, ако се отвърнем от тогава, който предупреждава от небесата!” (стих 25). Защо Бог събира заедно хора извън мъртвите църкви? Защо Духът вика, „Излез от Вавилон, народе Мой! Не участвай в греха й!?” Това е защото Бог трябва да има хора (Сионов народ) в тези трудни последни дни, които не са объркани от фалшиви доктрини. Това са овце, които не следват фалшиви учители, които познават гласа на господаря Си. Бог им говори ясно и точно, и те живеят чрез гласа Му! Те са напътствани от гласа Му, утешавани от гласа Му, водени във всичко чрез гласа Му! Това е една чудесна черта на светите хора: Те не бъркат Божия глас. Те го познават, чуват го и са управлявани от него. Той е сигурен, непоколебим и непогрешим!

Бог винаги е имал хора, които са били водени единствено от Неговия глас. Адам и Ева „чуха гласа на Господа Бога... „ (Битие 3: 8). Грехът беше това, което ги накара да се страхуват и крият от този глас. „Чух гласа ти в градината и уплаших се ...” (стих 10). Авраам стана баща на много народи защото чу и се подчини на Божия глас. „В твоето потомство ще се благославят всичките народи на земята, защото си послушал гласа ми” (Битие 22:18). „Понеже Авраам послуша гласа Ми, и опази заръчването Ми, заповедите Ми, повеленията Ми и законите Ми” (Битие 26:5). Мойсей не правеше нищо докато не чуеше Божия глас: „И когато тръбният глас се усилваше, Мойсей говори, и Бог му отговори с глас” (Изход 19:19). „И Господ рече на Мойсея ...” (Изход 19:21). „А Мойсей рече Господу ...” (стих 23). „Но Господ му каза... (стих 24). „Тогавя Бог изговори ...” (Изход 20:1). Мойсей и Бог говореха един с друг като близки приятели.

Бог винаги е търсил хора, които ще имат уважение и страхопочитание от Неговия глас. Бог каза на Мойсей: „... Събери ми людетe, и ще ги направя да чуят думите ми, за да се научат да ми се боят през всичкото време додето живеят на земята, и те да учат чадата си на това” (Второзаконие 4:10). „Тогавя Господ ви говори изсред огъня, вие чухте гласа на думите, но не видяхте никакъв образ, само глас чухте” (стих 12). „Люде чули ли са някога Божия глас да говори изсред огън, както ти си чул, и да останат живи?” (стих 33). „За да те научи, той те направи да чуеш гласа му от небето... и ти си чул думите му ...” (стих 36). „И думайте... и чухме гласа му... , днес видяхме, че Бог говори с човека и той остава жив” (Второзаконие 5:24).

Много от Божиите хора не желаят да приемат отговорността да чуват Божия глас

Децата на Израел искаха Божия глас да идва към тях чрез някой свят служител. „А сега защо да измрем? - понеже тоя голям огън ще ни пояде; ако чуем още веднъж гласа на Господа нашия Бог, ще измрем. Защото кой от всичките смъртни е чул гласа на живия Бог говорещ изсред огъня, както ние чухме, и е останал жив?

Пристъпи ти и слушай всичко, което ще рече Господ нашия Бог, а ти ни казвай всичко що ти говори Господ нашия Бог, и ние ще слушаме и ще извършваме” (Второзаконие 5:25-27). Божиите хора не са различни днес! Те все още се страхуват от отговорността да бъдат сами с Бога и да чуват гласа Му! Но Господ искаше всеки Израилтянин да познава и да слуша Неговия глас лично. Той им показа, че е говорещ Бог: „... днес видяхме, че Бог говори с човека и той остава жив” (стих 24).

Не е чудно, че хиляди Християни са в заблуда. Те са оставили целия си живот в ръцете на някой учител или пастор, който се превръща в Бог за тях и това, което той чува или проповядва става за тях Божия глас! Но дори светият и кротък Мойсей „говори несмислено с устните си” (Псалм 106:33) и представи погрешно Божията святост. Ето защо дори и вашия учител да е кротък и свят като Мойсей, неговия глас не е безпогрешен. Вие трябва да познавате и слушате Божия глас директно, за да можете да отсъждате това, което се поучава!

Защо хиляди се въодушевяват от нови благовестия, които хулят Кръста, които учат, че кръвта на Исус не е достатъчна да изкупва от грях? Това е така, защото те слушат единствено човешки глас. Те не познават истинския глас на Господаря, защото ако го познаваха, щяха да скърбят, а не да се радват на такива фалшиви учения! О, какво разрушение идва когато някой не познава или не се подчинява на Божия глас. „Ще бъдете изстребени както народите, които Господ изстребва от пред вас, защото не послушахте гласа на Господа вашия Бог” (Второзаконие 8:20).

Самуил чуваше Божия глас ясно. Това, което чуеше бе толкова ясно, че „не оставаше да падне на земята ни една от Неговите думи” (1 Царе 3:19). „... защото Господ се откриваше на Самуила в Сило чрез словеса от Господа. И Самуиловите думи се разнасяха по целия Израил” (стих 21). Давид чуваше Бог да говори, и той говореше в истина с Бога! Божият глас бе неговата радост и живот. Давид каза: „Бог говори със святостта си, за това ще тържествувам ...” (Псалм 60:6). „Духа на Господа говори чрез мене, и словото Му дойде на езика ми... Скалата Израилева ми говори ...” (2 Царе 23:2-3).

Мнозина днес не вярват, че Бог все още говори на хората. Те казват, че Той говори само чрез Словото си, че всичко, което Бог някога е искал или е трябвало да каже се заключава в канона на Писанията. Разбира се, че Бог никога няма да изрече дума, която е в противоречие с Писанията, но „Бог... в края на тия дни говори нам чрез Сина ...” (Евреи 1:1-2). И Синът Му все още говори на Неговите деца! Той каза, че Неговите овце познават гласа Му и че няма да слушат друг глас. Ние знаем, че Бог говореше на хората по времето на Стария Завет. Но дали това е вярно за Новият Завет? Дали това е така в тези последни дни?

Бог проговори на Савел по пътя за Дамаск: „... внезапно блесна около него светлина от небето. И като падна на земята, чу глас, който му каза: Савле, Савле, защо ме гониш?” (Деяния 9:3-4). За останалата част от живота си, Павел свидетелстваше: „Аз чух гласа Му.” Пред цар Агрипа той каза: „... чух глас, който ми казваше на Еврейски... А Господ каза... Стани... понеже за това ти се явих...” (Деяния 26:14-16). Петър чу и се подчини на Божия глас. В молитва, той чу Бог да казва: „Чух още и глас, който ми каза: Стани, Петре, заколи и яж. Но аз рекох: Никак Господи... Обаче втори глас от небето продума... Това стана три пъти...” (Деяния 11:7-10).

Исус призовава последната Лаодикийска църква да чуе гласа Му и да отвори: „Ето стоя на вратата и хлопам, ако чуе някой гласа Ми и отвори вратата, ще вляза при него и ще вечерям с него, и той с мене” (Откровение 3:20). Въпросът за чуването на Божият глас е много сериозен. Нека споделя с вас това, което вярвам, че Святият Дух ми е открил за чуването на Неговия глас.

Не всеки, който казва: „Господ ми Каза,” е чул истинския глас на Бог

В църквата има трагично неразбиране относно чуването на Божия глас. Най-разпространената фраза, която може да се чуе в религиозните среди днес е „Бог ми каза!” Много така наречени пророци започват своите думи с „Така казва Господ!” Павел

предупреждава за многото гласове, претендиращи да бъдат слушани. „Има, може да се каже, толкова вида гласове на света, и ни един от тях не е без значение” (1 Коринтяни 14:10).

В нашите сърца има много гласове, които викат, и всички те претендират да бъдат самият глас на Бог! Ако се доверявате на някой от тях без да сте ги изпитали чрез Божието Слово, ще бъдете подведени! Имаме гласа на нашата плът, гласа на упоритата ни воля, гласа на врага и гласа на света. Всички те са приятни, нежни и обещаващи, че „Това са думи от Господа!” Нека ви кажа кой със сигурност ще бъде заблуден: това е Християнин, който си мисли, че не може да бъде заблуден, който преди наистина е чувал, но сега е воден от внушения и гласове, които не идват от скришната стаичка. Ние не сме безпогрешни и не всяка дума, която получаваме е от Бога!

Много пророци викат, „Така казва Господ”, когато Бог въобще не им е говорил. Те говорят от собствените си умове - не от Божия. „И Господното слово дойде към мене и рече: Сине човешки, пророкувай против Израилевите пророци, които пророкуват и кажи на ония, които пророкуват от своето си сърце - Слушайте словото Господно. Така казва Господ Иеова: Горко на глупавите пророци, които се водят по своя си дух, без да са видели някое видение! Израилю, твоите пророци са като лисици в развалините. Вие не се изкачихте в проломите, нито издигнахте ограда за Израилевия дом, за да устои в боя в деня Господен. Ония видяха суети и лъжливи предсказания, които казват: Господ говори, когато Господ не ги е пратил, и които направиха човеците да се надяват, че думата им щяла да се изпълни. Не видяхте ли суетни видения, и не говорихте ли лъжливи предсказания, когато казвате - Господ рече, при все че не съм говорил? За това, така казва Господ Иеова: Понеже говорихте суети и видяхте лъжи, за това ето Аз съм против вас, казва Господ Иеова” (Езекиил 13:1-8). Не само пророци, но и много вярващи не разбират, че собствените им желаниа са говорили. Те са убедени, че това е Божия глас, докато всъщност всичко е било суета, едно сърдечно желание, претендиращо да бъде гласа на Бог. Бог казва, „Били сте заблудени - не съм говорил Аз!”

Бог не говори на този, който укрива грях, като гордост, самолюбие или похот. „... Лъжливо пророкуват пророците в името Ми, Аз не съм ги пратил, нито им съм заповядал, нито им съм говорил, те ви пророкуват лъжливо видение, гадание (откровение), нищожество, и измамата на своето сърце” (Еремия 14:14). „Аз не съм изпратил тия пророци, а при все това те се завтекоха; не им съм говорил. А при все това те пророкуваха... На ония, които пророкуват измамата на своето сърце... Ето, Аз съм против пророците, казва Господ, които клатят езиците си и казват: Той говори. Ето Аз съм против ония, които пророкуват лъжливи сънища, казва Господ, и като ги разказват, с лъжите си и с надменността си правят хората ми да се заблуждават... те никак няма да ползват тия люде... те извратиха думите на живия Бог... Аз ще ви забравя съвсем... ще отхвърля от присъствието Си вас (Еремия 23:21-40).

Никой не може да чуе Божия глас, ако има идол или препънка в сърцето си

Божият глас няма да дойде към тези, които укриват грехове - идоли. „Тия мъже прегърнаха идолите си в сърцата си, и туриха беззаконието си като препънка пред лицето си: бива ли да се допитват тия до мене? За това, говори им като им речеш: Така казва Господ Иеова: На всекиго от Израилевия дом, който прегърне идолите си в сърцето си, и тури беззаконието си като препънка пред лицето си, и дойде при пророка, Аз Господ ще му отговоря както подобава според многото му идоли... Ще насоча лицето си против такъв човек, ще го направя за учудване, за знамение и поговорка, и ще го отсека отсред хората си, и ще познаете, че аз съм Господ. И ако би се подмамил пророка да проговори дума, аз Господ подмамих тогоз пророка; и ще простра ръката си върху него та ще го изстребя отсред хората си Израила. И ще понесат наказанието на беззаконието си, (наказанието на пророка ще бъде като наказанието на оногова, който би се допитвал чрез него)” (Езекиил 14:3-4, 8-10).

„Аз Господ подмамих този пророк.“ Тези, които знаят, че са в грях и въпреки това идват, очаквайки да чуят Божия глас, Бог ще ги направи да чуят думи на заблуда. Това, което чуят ще е осъждение; то ще им прибави страдания. Бог отговаря според идолите ви! Да! Вие ще чувате гласове и пророци. Ще бъдете водени към фалшиви пророци, които говорят приятни думи на мир и благополучие - точно каквито плътта ви желае да слуша! Но това ще бъде една пълна заблуда, защото няма да сте изоставили любимия си грях, скъпия си идол. Ще си мислите, че Бог ви говори, но това ще е осъждение, защото вие сте „чужди за мене чрез идолите си“ (Езекиил 14:5).

Божият глас може да бъде чул само от онези, които се затварят насаме с Него в скришна молитва. Бог много внимава на кого говори. Той говори само на онези, които толкова много ценят Неговия глас, че оставят настрана целия свят за да останат насаме и да чакат Него. Божият глас дойде към Мойсей когато той бе сам с Бога. Словото дойде към Йоан Кръстител когато беше сам в пустинята. Божият глас дойде към Яков когато беше в пустинята Харан. Бог говореше на Исус Навин когато излизаше от стана сам, преди Ерихон. Божият глас дойде към Павел когато беше сам в пустинята. Гласът на Отец дойде към Исус, когато беше в молитва сам на планината.

Бог ни казва: „Ако желаете гласа Ми, затворете се в скришната стаичка на молитвата. Принасяйте молитвата си към Мен в тайно, и аз ще ви въздам.“ Ангажименти, страсти, алчност и грижите на света задушават гласа на Бога. Исус ни дава страшно предупреждение срещу това, да станем твърде заети за да спрем и да чуем Неговия глас. В притчата за сеяча, семето е Неговия глас: „Посеяното между тръните са други; те са ония, които са слушали словото; а светските грижи, примамката на богатството и пожеланията за други работи като влязат, заглушават словото и то остава безплодно“ (Марк 4:18-19).

Боя се, че точно сега, когато четете това послание, някои от вас са заглушили Божия глас. „Заглушавам“ тук означава „да притискам“ или „възпрепятствам да бъде чул“ Божия глас. Преди Бог ви е говорил толкова ясно. Беше такава радост за вас. И вие все още Го обичате, но ви остава все по-малко и по-малко време за Него.

Сега вече вашата заетост ви призовава - богатствата ви, грижите ви, проблемите ви и всички останали неща, които поглъщат вашето време! Божият глас сега става слаб и неясен. Той ви призовава, приканва; предупреждава: „Ако продължавате по същия начин, вие напълно ще удавите и заглушите Моя гласа във вас!”

Възможно е да станете толкова заети, така затънали в грижи и проблеми, че слушането на Божия глас няма да ви ползва. Исус каза, че семето ще остане „безплодно” (стих 19). Вие не желаете да слушате сега и то ще остане глас в пустиня, без никакъв резултат. Такъв човек не е крайпътен слушател, до който Сатана идва и ограбва гласа.

Не! Този човек има духовната власт; Словото вече е пуснало корен, което означава, че гласът е бил познат! Сатана е бил изгонен. И сега не Сатана е виновен - а ангажираността, която сам си е наложили. Това е постоянното суетене, бягането насам - натам без какво качествено време за да се скрие с Него и да разпознава Неговия тих и нежен глас.

Причината е в това забързано ежедневие и суматоха, в които Божия глас не може да бъде чул. Сега плътта е тази, която говори чрез човешки желания, поемащи ролята на глас. Това, което е желано се превръща сега в Божията воля за него; това, което е било наумено, сега минава за водителство. Този обременен слушател приема, че всеки глас е от Бога и понеже гласа е толкова силен, толкова ясен и толкова често повтарящ се, че той си мисли - „Това трябва да Бог!”

Аз ви казвам, че нито едно слово не е от Бога и не е водителство от Святия Дух - освен ако не е родено в скришната стаичка, след дълбоко общение, съкрушен дух и много време прекарано насаме в Неговото присъствие.

Аз съм убеден, че всички Божии хора биха могли да чуят Неговия тих, нежен глас ако просто изоставят греха, идолите, и се затворят насаме с Него - и решат да не излизат докато Той не проговори!

Бог ни предлага свежо, даващо живот Слово за всеки нов ден

Бог изговаря свежо слово всеки ден за всички, които ще слушат, но мнозина не могат да го чуят, защото сърцата им стават все по-закоравени. В Евреи ние четем: „Днес, ако чуете гласа Му, не закоравявайте сърцата си ...” (Евреи 3:7-8). Божият глас е глас на „днес”. Той е глас на най-съвременната и последна информация, който Бог желае да слушаме. Исус ни предупреждава относно слушателите, оприличени на канариста земя: „Също и посеяното на канаристите места са тия, които като чуят словото веднага с радост го приемат; нямат обаче корен в себе си, но са привременни; после, като настане напаст или гонение поради словото, веднага се съблазняват” (Марк 4:16-17). Това е човек, който обича да слуша, който приема с радост всичко, което Бог казва. Но Словото не е напълно разбрано. Божият глас не ги променя. Те остават несъкрушени, със сърца превърнали се в камък. Къде са каменните сърца? В затвора? На улиците? В публичните домове? В порно баровете? За съжаление, най-закоравените сърца са в Божия дом всред ония, които дори не знаят, че са закоравени!

Нека ви кажа как Християните закоравяват сърцата си. Те отказват да позволят на Божия глас да смачка упоритата им воля. Те чуват Божия глас в Неговото Слово, в проповедите, и понякога дори с тих и нежен глас. При все това, те не желаят да му се подчинят! Словото не може да пусне корен. Но има нещо по-лошо. Всеки ден Бог призовава целия Си народ към скришната стаичка на молитвата, защото Той иска да говори. Той иска да говори за покорство, за проблемите ви, да ви даде напътствие, да говори за бъдещето. „...И Аз ви говорих, като ставах рано и говорех, а вие не послушахте, и ви виках, но не отговорихте” (Еремия 7:13). Всеки път, когато отхвърлим този призив - всеки път, когато вместо това се занимаваме със собствените си интереси или работи, поставяйки други неща пред Бог - всеки път, когато пропуснем деня на слушане - всеки ден, когато откажем да слушаме - нашите сърца стават все по-студени и по-студени.

Всеки път, когато слушаме друг глас, вместо да чакаме и да чуем Неговия, ние постепенно ставаме по-закоравени.

Когато отказваме да дисциплинираме себе си за да бъдем насаме с Бог и да слушаме глас Му, ние ставаме чужденци за този глас. Срамотно е какво става с толкова църкви днес, пълни с толкова много хора, които вече не могат да разпознаят Божия глас. Господ вижда как те се закоравяват, но Той все още се грижи за тях и ги обича. И така, той запалва светлината на Святия Дух над тях, носейки изгарящо, проникващо слово - глас на гръм, за да ги събуди. Но словото ги наранява; самото Божие Слово, предназначено да ги освободи, ги засяга и те се ядосват и изсъхват! „... когато изгря слънцето прегоряха ... и изсъгнаха.” От друга страна един истински вярващ, който чува Бог, който познава гласа Му, никога не може да бъде изгорен от него. Той знае, че гласа е от Бога и го приема като единствен източник на живот и израстване. Тези, които не се затварят насаме с Бог, които отказват да се подчинят на гласа Му, скоро стават раздразнени и засегнати от всяко силно слово, призоваващо за по-голямо покорство. Вие може да закоравите сърцето си, да изсъхнете и да умрете духовно просто като стоите далеч от мястото, където Бог говори. Ако вие само идвате на църква, хвалите Бог, бивате добър, и вършите всички правилни неща, можете да изсъхнете и умрете дори и да обичате проповедите.

**Божието желание за Неговия свят остатък е тяхната най-голяма
радост да е звука на Неговия глас**

„Младоженикът е който има невястата; а приятеля на младоженика, който стои та го слуша, се радва твърде много поради гласа на младоженика; и така, тая моя радост е пълна” (Йоан 3:29). Най-голямата ни радост трябва да бъде: „Аз чух гласа Му! Аз стоях насаме, чаках, и аз Го чух да ми говори!” В Песен на Песните можем да чуем сватбения любовен дует на последния ден. Младоженецът вика своята годеница да се скрие тайно с Него: „О, гълъбице моя, в пукнатините на скалите, в скришните места на стръмнините, нека

видя лицето ти, нека чуя гласа ти, защото гласът ти е сладък” (Песен на Песните 2:14). По-късно в песента, тя отговаря, „Ето гласът на възлюбения ми! Той хлопа и казва: Отвори ми... любезна моя, гълъбице моя...” (Песен на Песните 5:2). За онези, чийто сърце е охладняло, които вече не могат да чуват гласа Му, Бог е обещал да даде ново и меко сърце, ако се покаят и се обърнат с вяра към Него. Твърдото сърце не е окончателно - ако искате да се промените! То не е дошло от Бог, по-скоро, вие сами си го направихте като не допуснахте Словото Му да влезе. Ето обещанието за вас: „И като дойдат там, ще махнат от нея всичките ѝ гнусотии и всичките ѝ мерзости. Аз ще им дам едно сърце, и ще вложа вътре във вас нов дух; и като отнема каменното сърце от плътта им, ще им дам сърце от плът, за да ходят в повеленията Ми, и да пазят наредбите Ми и да ги вършат, и те ще бъдат мои люде, и Аз ще бъда техен Бог” (Езекиил 11:18-20). И, „Тогаваше поръся върху вас чиста вода, и ще се очистите; от всичките ви нечистотии и от всичките ви идоли ще ви очистя. Ще ви дам и ново сърце, и нов дух ще вложа вътре във вас, и като отнема каменното сърце от плътта ви, ще ви дам меко сърце. И ще вложа Духа Си вътре във вас, и ще ви направя да ходите в повеленията Ми, да пазите съдбите Ми и да ги извършвате” (Езекиил 36:25-27).

Когато Божият глас не е чул, хората отиват там, където Бог не ги е пратил

Когато не чуват гласа на Бог, хората тичат и се трудят за Него без да са упълномощени и те са сами и безпомощни! Аз съм го правил: вършейки добри неща, приемайки предизвикателствата, напълно вярвайки, че се противопоставях срещу нечестивия! Натрупах дългове от хиляди долари, бях изтощен и разочарован, търсейки помощ от всякъде. Аз не бях изпратен от Бог. Нищо не разбирах.

Бях съкрушен, обременен, готов да се откажа. Всичко това не беше родено от молитва, а бе едно човешко състрадание! То не беше Божият път! Но веднъж казах: „Никога вече, Господи! Нито стъпка без

да си ми заповядал, нито крачка докато не чух гласа Ти!”, тогава колкото пари бяха необходими, те идвах навреме, защото Бог поддържа това, което е основал. Това е радост без никаква тежест, мир без никаква просене! Апелите за пари на днешните служения идват от хора, вършещи добри неща без да са били изпратени от Божия глас. Собствените им желаниа са били погрешно приети за Божия глас. Исус не правеше нищо освен това, което чуеше от небето. „... от Себе си нищо не върша; но каквото Ме е научил Отец ...” (Йоан 8:28). „...каквото съм чул от Него, това говоря на света” (стих 26). „...Отец, Който Ме прати, Той Ми даде заповед какво да кажа и що да говоря ... това, което говоря, говоря го така както ми е казал Отец” (Йоан 12:49-50). Ето четири препоръки, които ще ви помогнат да разпознавате правилно Божия глас:

1. Неговият глас винаги ви води към Исус и изобличава всеки грях и похот. Йоан чу Неговия и каза: „И когато Го видях, паднах при нозете Му” (Откровение 1:17).
2. Неговото присъствие (или обаяние) винаги съпровожда гласа Му. Вие ще сте обгърнати и възрадовани от славата на Неговото присъствие.
3. Неговият глас ще ви даде доказателство от Писанията. Святият Дух ще ви заведе до потвърждение в Словото Си. Всичко, което Бог казва трябва да е в съгласие с Писанието във всяко отношение.
4. Всичко, което Той каже ще устои пред Христовото съдилище в своята чистота и самоотрицание.

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

Този материал е предназначен единствено за лична употреба и не се позволява публикуването му в други web страници. Lorain County Free-Net Chapel притежава изключителните права от World Challenge, Inc. да публикува тези послания в своята web страница. Можете свободно да зареждате, копирате, печатате и размножавате тези послания, но без да ги публикувате на друго място в Интернет. Можете обаче да включвате връзки към това място, които да водят до тези послания.